

El nen que va plantar un arbre màgic

Fa qui sap quants anys, en un poblet recòndit entre muntanyes i boscos frondosos, hi vivia un nen anomenat en Marc. En Marc era un nen especial, amb ulls plens de curiositat i un cor tan gran com el cel nocturn. Cada nit, quan els estels es desprenien del seu vel, en Marc s'endinsava en un món de somnis i meravelles.

Una nit, mentre en Marc observava el firmament des de la finestra de la seva petita habitació, una estrella brillant va captar la seva atenció. La llum d'aquella estrella era tan intensa que semblava que l'anés cridant. Intrigat, en Marc va decidir seguir-la, sense imaginar-se les aventures que l'esperaven.

Caminant pel bosc encantat que envoltava el poblet, en Marc va arribar a un lloc misteriós que mai havia vist abans. Al mig d'una clariana, s'alçava un arbre majestuós, amb fulles que brillaven com diamants i fruits que irradiaven llum. L'estrella que havia seguit l'havia portat fins allà, i en Marc va sentir una atracció irresistible cap a l'arbre màgic.

En acostar-s'hi, en Marc va sentir una veu suau que sortia de les fulles de l'arbre. La veu li deia que era un arbre màgic, capaç de complir desitjos per aquells que creguessin en la seva màgia.

Fascinat, en Marc va preguntar com podia demostrar la seva creença en l’arbre.

L’arbre li va respondre que necessitava ser plantat en un lloc especial, on tothom pogués gaudir de la seva màgia. Amb el cor ple d’entusiasme, en Marc va prometre plantar l’arbre en la plaça del poblet, perquè tothom pogués veure’l i creure en la seva màgia.

Amb l’ajuda dels seus amics del bosc, en Marc va plantar l’arbre màgic en el cor del poblet. Tan aviat com les arrels de l’arbre van tocar la terra, va començar a brillar amb una llum radiant, omplint el poblet d’alegria i esperança.

Des de llavors, l’arbre màgic va esdevenir el guardià de les il·lusions del poblet, oferint llum i esperança a tots els qui el visitaven. I cada nit, quan en Marc s’adormia sota el mantell del cel estrellat, somiava amb aventures màgiques, sabent que el seu somni s’havia fet realitat.

I això és tanta veritat com que el conte s’ha acabat.